

4

Redaktör: Tobias Wikström debatt@di.se Telefon 08-573

Britterna måste inte kapitulera

Fredrik Reinfeldts tidigare statssekreterare Mikael Sandström målar i Di den 22/9 en för Storbritannien dystert bild av vad som händer om landet lämnar in en ansökan om utträde ur EU i enlighet med artikel 50 i Lissabonfördraget. Han menar att en sådan ansökan skulle innebära "en villkorslös kapitulation innan förhandlingarna ens inletts".

Fullt så illa är det dessbättre inte. När och om Storbritannien lämnar in en artikel 50-ansökan inleds en som längst tvåårig period av förhandlingar med EU. Dessa förhandlingar rör enbart villkoren för ett utträde, inte landets relationer med EU efter ett eventuellt utträde.

Förhandlingarna kan som Sandström påpekar bli resultatlösa, exempelvis på grund av oenighet på EU-sidan.

Om ett utträdesfördrag kommer till stånd måste detta för att bli gällande godkännas inte bara av Europaparlamentet utan även av det brittiska parlamentet, där en majoritet av ledamöterna är "remain"-förespråkare.

Olle Abrahamsson.

Av väsentlig betydelse är att den brittiska regeringen när som helst under tvåårsfristen kan återkalla sin ansökan. Den torde till och med ha möjlighet att inte bara återkalla ansökan utan även direkt därefter lämna in en ny ansökan om utträde enligt artikel 50, varefter en ny tvåårsperiod av förhandlingar inleds. Inget i EU-fördragen förbjuder en utträdeskandidat att i trängt läge begagna ett sådant manipulativt förfarande.

Mikael Sandström har rätt i att artikel 50 är en kompromissprodukt som aldrig var tänkt att användas. Men just det förhållandet att EU:s rättsliga reglering av hur ett utträde kommer till stånd är ofullständig kan Storbritannien i den uppkomna situationen utnyttja för att undvika att landet kastas ut ur EU på alltför förmånliga villkor.

OLLE ABRAHAMSSON

rättschef i justitiedepartementet
1998–2013

Di i torsdags.